

A CIONIZMUSRÓL

I. Rész

Sion bibliai definíciója

Amint erre az írás címe is utal, az első részben a kifejezés bibliai használatmódja, valamint a fogalom korrekt definíciója kerül bemutatásra. Miután ez megtörtént, azt vizsgáljuk meg, hogy a bibliai definíció mennyiben alkalmazható a politikai cionizmusra.

Isten Egyházának Gyülekezetei
Church of God

Copyright © 2017, Póli Pál, Isten Egyházának Gyülekezetei

Minden jog fenntartva. A honlapon található kiadványok szabadon másolhatóak és terjeszthetőek, amennyiben a teljes szöveg, változtatás vagy törlés nélkül kerül másolásra illetve terjesztésre. A kiadó nevét, címét és a kiadási jogot fel kell tüntetni. Ár nem számítható fel érte. Kritikai hozzászólásokhoz és elemzésekhez felhasználhatók rövid kivonatok vagy idézetek a kiadási jog megsértése nélkül.

<http://www.churchofgod.hu>

Sion bibliai definíciója

A Szentírásban több mint 150 alkalommal fordul elő a Sion kifejezés. A Sion jelentése „erősség”, ami magában hordozza a monumentalitás fogalmát is. Ez önmagában is jelentőségteljes, hiszen az Isten városának elkészítése egy korszakokat átfigó „építési” folyamat, ami elkészültekor mindörökké megáll. Sion egyaránt jelöli Dávid városát és Isten városát. *(Zsolt. 86:2-3)*

Emellett a kifejezésre több további jelentéstartalom is ráragadt, így pl. gyakran Jeruzsálem szinonimájaként használják. Jeruzsálem pedig, mint Isten kedves városa a mennyei Jeruzsálemnek, az eljövendő Isten városának a fizikai előképe. A Sion kifejezés a *2Sámuel 5:7*-ben fordul elő első alkalommal a Szentírásban, amikor is Dávid elfoglalta a várost a jebuzitáktól, *„Dávid azonban bevette Sion várát – ez lett Dávid városa.”* A Sion itt szó szerint egy bizonyos Jeruzsálem dél-keleti oldalán álló, viszonylag magas hegyre utalt, ahol a jebuziták egy erődítménye állt. Amint az idézet is mutatja, miután Dávid bevette Siont, felépített azon egy citadellát és azt a maga városává tette. Sion/Jeruzsálem, így Izrael királyi székhelyévé lett, és fizikai módon szimbolizálja az Isten királyságát.

A Sion név később *metonymia*-ként (fogalomcsere) Salamon templomát jelölte, majd pedig „*az eljövendő világot*”, Isten országlását, vagyis Isten fennhatóságát, uralmát. Amikor Salamon felépítette a templomot, a Sion név kiterjedt a szentélyre is (*Zsolt. 2:6; 48:2,11-12; 132:13*). A szentély ugyanis Isten földi székhelyeként szolgált, s ezért prófétált Jeremiás ekként: „*Rajta! Menjünk fel a Sionra, JHWH-hoz, a mi Istenünkhöz!*” (*Jer 31:6*) A próféciai értelemben így Jeruzsálem gyakran Sion szinonimája (*Ézs. 40:9*), esetenként pedig egész Izraelé (*Zak. 9:13*).

Az ószövetség, vagy fizikai Sion a mennyei Jeruzsálem előképe

A fizikai Sion hegye, Isten mennyei székhelyének a földi kiábrázolása és annak megfelelője. Mielőtt Sátán fellázadt, oltalmazó kerubként szolgált Isten trónja mellett, s az Írás ezt mondja róla: „*Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek között járkáltál.*” (*Ez. 28:14*) Lázadásakor Sátán e szent hegyre kíván felemelkedni, ahol a mennyei uralmi szék áll: „*Az égbe megyek fel, az Isten csillagi fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén messze északon.*” (*Ézs. 14:13*) Nem mellékesen a földi Sion hegye is északi irányban fekszi: „*Sion hegye, északnak határa valóban a nagy király városa.*” (*Zsolt. 48:3*) Megalapozott tényként kezelhetjük azt, hogy a jeruzsálemi Sion a mennyeinek a mintája volt, s így az Istennek a látható világban található szent hegye, ahol az általa delegált királyok által kormányozta fizikai népét. Ez a hegy, tehát a fizikai megnyilvánulása a mennyei, a szellemi világuralmi székhelyének. A földi Sion az Isten által felkent nagy király [Dávid és utódai] városa, a mennyei, a „Korszakok Királyáé”, Istené. Noha a lázadó rend meg szeretné ragadni a hatalmi pozíciót, nincs joga Sionhoz, sem pedig Sion nevéhez. Ez egyaránt vonatkozik a mennyei világ lázadó angyalaira és a föld lázadó emberiségére is.

Így a Sion kifejezi az Isten uralma alá tartozást, és Isten szent népének identitását, lakhelyét jelöli (*vö. Ézs. 60:14*). Az Újszövetségben Sion már határozottan Isten újszövetségi népének otthona, a Krisztus vére által megigazult szent szellemi népé, amelyben teljessé lettek az ígéretek. Ez a szellemi Sion, ahova a szentek felültették Krisztussal és Krisztusban (*Eféz. 2:6; Héb. 12:22*), s ennek a fizikai csupán ideiglenes előképe volt (*Héb. 12:22*).

Péter apostol az Ézsaiás próféciját idézve rámutat arra, hogy a szellemi Sionba, csak hit által és az Isten által lefektetett Szegletköre épülve lehet bejutni (*1Pét. 2:6*).

Az alábbiakban részletes elemzésre kerülnek a Sionnal kapcsolatos ígérések, hogy tisztább képet kapjunk arról, mit is foglal magába a bibliai Sion, illetve a Sion-hoz tartozás.

Miután Isten megkötötte a szövetséget Izrael népével, e nemzet Isten földi népévé és egyben Isten földi országlásává lett. Isten ígéretet tett arra, hogy eljön az idő, amikor az Izraellel való

kapcsolata meghaladva a pusztán fizikai síkot, egy szorosabb és örök szellemi kapcsolattá válik. Ez a fizikai nép először Isten közvetlen királysága alatt állt, aki bírák által vezette népét. Miután a nép egy közülük való királyt követelt maga fölé (1Sám. 8:4), Isten kirendelte királyi hatalmát az általa felkent személyeknek, szigorúan meghatározva számukra azt, miként kell uralkodniuk (1Sám 8:7-21).

Saul, Izrael első királya után „Isten a saját szíve után való” Dávidot (Ap.Csel. 13:22) kente fel Izrael királyaként. Dávid foglalta el Jeruzsálem városát a jebuzitáktól: „Dávid azonban bevette Siont várát – ez lett Dávid városa” (2Sám. 5:7) Mint már láttuk, Sion egy Jeruzsálemhez tartozó hegy volt, ahol a jebuziták egy vára állt. Ezzel Jeruzsálem, illetve Sion, Dávid városa lett, ami Isten Városává lett. Ekkor még csak a fizikai síkon, de utalva a város örökké tartó jövőjére, ami az adott időben a mennyei Jeruzsálem eljövetele által valósul meg:

Zsoltárok 132:13-14 ¹³Mert a Siont választotta ki JHWH, azt szerette meg magának lakhelyül: ¹⁴**Ez lesz nyugovóhelyem örökre; itt lakozom, mert ezt szeretem;**

Zsoltárok 86:2-3 ¹Szent hegyekre vetette alapjait, ²mert szereti JHWH; Sion kapui kedvesebbek, mint Jákob bármely hajléka. ³Dicső dolgot hirdet rólad (JHWH), **te, Isten városa!**

Zsoltárok 48:2-3,9 ²Nagy JHWH, méltó a dicséretre, Istenünk városában. **Szent hegye (Sion),** ³a nagyszerű magaslat öröme az egész világnak. Sion hegye, „északnak határa” valóban a nagy király városa. ... ⁹Ahogy hallottuk, úgy láttuk is a Seregek Urának városát. **Igen, a mi Istenünk városát Isten örökre megalapozta.**

A fenti versekben már érzékelhető az utalás az Isten örök szellemi városára. Az tehát nyilvánvaló, hogy a meghatározott időben a fizikai minden téren helyet kell, hogy adjon a szelleminek. A testi népet és a fizikai várost felváltja a szellemi nép és a mennyei város. A törvény emberi akarattól való megtartását felváltja az iránta való belső szellemi azonosulás. És pontosan ezeket hozta el az új, örök szövetség, amit a Felkent véráldozata tett lehetővé. Mert Isten Sion királyává szentelte a Dávid házából való Jahosúát: „*Én szenteltem fel Királyomat a Sionon, szent hegyemen*” (Zsolt. 2:6). Sionnak tehát van egy Isten által felszentelt Királya, s ez a király a názáreti Jahosúa, a Messiás (Felkent). Isten minden hatalmat e király kezébe adott (Mát. 28:18). Ez a Sion azonban már messze meghaladja a fizikait. Ugyanakkor a Messiás csak azok számára hozta el Isten királyságát, azokat vonta be Sionba, akik megtértek, elfogadták Isten megváltását, és fenntartások nélkül alávetik neki az életüket, a Felkent vére által megkötött új szövetség által. Ézsaiás egy duális messiási prófécijában így ír: „*Milyen szép a hegyeken annak a lába, aki jó hírt hoz; aki békét hirdet, örömhírt hoz, és kikiáltja a szabadulást. Aki azt mondja Sionnak: 'Királlyá lett a te*

Istened” (Ézs. 52:7). Tudni kell, hogy ez egy duális prófécia. A Messiás első eljövetelkor csak az Isten választottainak hozta el a mennyei Jeruzsálembe való belépés lehetőségét, s csak számukra lett elérhető ez a szellemi Sion. A második eljövetelkor a királyi hatalomban visszatérő Felkent ezt kiterjeszti először a fizikai Izrael megtért maradékára, majd pedig az egész világra.

Ézsaiás prófétai kijelentésben megkapta, hogy a Sionon egy alapkő, egy értékes szegletkő lesz elhelyezve:

Ézsaiás 28:16-17 ¹⁶Ezért ezt mondja nektek Isten, JHWH: „Nézzétek, egy követ helyezek el a Sionon, egy értékes szegletkövet, egy erős alapkövet. Aki hisz, nem inog meg, ¹⁷és a jogot teszem mérőórná, az igazságot mérővesszővé.”

Péter további fontos információt nyújt erről a Sionban lerakott szegletkőről – aki a Felkent – amikor rámutat arra, hogy sokan elbuknak a Szegletkőben, a Felkentben, de a választottak Isten tulajdon népévé lesznek:

1Péter 2:6-9 ⁶Ezért van benne az Írásban: Lám, kiválasztott, becses Szegletkövet rakok le Sionban. Aki hisz benne, az nem vall szégyent. ⁷Nektek tehát, mivel hisztek benne, dicsőségetekre válik, a hitetlenekre ellenben ez vonatkozik: „Az a kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkő lett”, a botlás köve és a botrány sziklája: ⁸megbotlanak benne, mert nem fogadták el hittel a tanítást, amelyre meghívást kaptak. ⁹Ti azonban választott nemzetség, királyi papaság, szent nemzet, tulajdonul kiválasztott nép vagytok, hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből meghívott benneteket csodálatos világosságára.

Aki nem hisz, az meginog, elbotlik, és nem állhat meg Isten Sionján, **nincs joga ahhoz, ki van vetve Isten szent hegyéről**. Arra csak a hitet valló választott nemzedék jogosult, a [melkizedek rendi] királyi papság, mint szent szellemi nemzet, és Isten tulajdon népe. E jelen korban egyedül ők, az Isten szellemi aratásának elsőszülöttei járulhatnak **Sion hegyéhez**, az élő Isten városához, ami a mennyei Jeruzsálem:

Hébererekhez 12:22-25 ²²Nem, ti Sion hegyéhez járultatok, az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez, az angyalok ezreihez, ²³az égben számon tartott elsőszülöttek ünnepi sokadalmához és gyülekezetéhez, mindnyájunk bírójához, Istenhez, a tökéletes igazak lelkeihez, ²⁴az új szövetség közvetítőjéhez, Jahósuához, a ránk hulló vérhez, amely hathatósabban kiált, mint Ábelé. ²⁵Vigyázzatok, **ne utasítjátok vissza azt, aki hozzátok szól.**

Aki megtagadja, vagy visszautasítja és szíve nincs körülmetélve, az nem járulhat Sion-hoz. Teljesen függetlenül attól, hogy a teste körülmetélt-e vagy sem. Sion az Isten szellemi fiainak és

együttesen szellemi Izraelnek, az egyháznak az előjoga, öröksége. Habár ez nem egy bibliai kifejezés, de a nyomaték kedvéért itt egy alkalommal használjuk: Bibliai értelemben és jog szerint ők az igaz cionisták! Ám nem egy emberi „izmus,” hanem a Messiás (Felkent Jahósua) elfogadásával, hit által és az igazság követésével, a Szent Szellemben. Izrael egésze – az erre rendelt választott maradék kivételével – megbotlott a Szegetlkőben, hitelenné lett, megtagadta Sion királyát, s ezért ki lett rekesztve a mennyei Sionból. Sionban nem részesülhetnek azok, akik nem vetik alá magukat Sion királyának, oda nem lopakodhatnak be emberi akaratnál fogva. Pál a nemzettársai iránt érzett legmélyebb sajnálattal nyilvánította ki:

Róma 9:30-33 ³⁰Mit mondunk hát? Azt, hogy a pogányok (nemzetekből valók), akik az igazságot nem követték, az igazságot elnyerték, még pedig a Hitből való igazságot; ³¹Izrael ellenben, mely az igazság törvényét követte, nem jutott el az igazság törvényére. ³²Miért? Azért, mert nem Hitből keresték, hanem mintha a törvény cselekedeteiből volna. **Mert beleütköztek a beleütközés kövébe,** ³³Amint meg van írva: **Ímé beleütközés követ és megbotránkozás szikláját teszem Sionba;** és aki hisz benne, nem szégyenül meg.

Természetesen egy teljesen más kérdés az, hogy Isten véglegesen megtagadta-e fizikai Izraelt? Erre a választ ugyancsak Pál adja meg a *Római levél 11.* fejezetében, ahol kifejti, hogy Izrael nem egészében lett elvetve és választott maradékként egyébként is elérte az ígéretek (Róm. 11:1-7). Csakhogy a választott igaz maradék csupán egy kis elemét képezte Izraelnek, a többségüknek más sors jutott:

Róma 11:8-9 ... a többiek pedig megkeményítették, ⁸ahogyan meg van írva: „Adott nekik az Isten bódult szellemet, olyan szemet, amellyel nem láthatnak, és olyan fület, amellyel nem hallhatnak mindmáig.” ⁹Dávid is ezt mondja: „Asztaluk legyen számukra csapdává és hálóvá, megbotlássá és megtorlássá. ¹⁰Homályosodjék el szemük, hogy ne lássanak, és hátukat görnyeszd meg egészen.”

Vitathatatlan, hogy Izrael többsége értelmetlenségre adatott, és nekik **egyetlen reményük Izrael Messiása, Sion királya általi helyreállításában van.** Addig sem erejük, sem lehetőségük nincs Sionba jutni, így semmi joguk nincs e névvel kérkedni és tetszelegni! Ami rendkívül lényeges, az ennek az állapotnak a tartalma. Meddig tart ez, meddig lettek elvágva Siontól? Pál rámutat Izrael elesésének okára, valamint arra is, hogy mikor lesz vége bukásuk állapotának. Akkor, *„amikor teljes számban teljességre jutnak.”*

Róma 11:11-12 ¹¹Kérdem hát: Azért botlottak meg, hogy végképp elessenek? Szó sem lehet róla. Elesésük menekülést hoz a nemzeteknek, hogy később ők maguk féltékenységre ingerlődjének. ¹²Ha pedig elesésük gazdagságot hozott a világnak, és

vereségük gazdagságot *szerezett* a nemzeteknek, mennyivel többet jelent **majd teljességre jutásuk**.

Számukra a teljesség csak a Messiás visszatérésekor, a megtérésük után fog eljönni, amikor egész Izrael megmenekül (*Róm. 11:26*). Nélküle semmit nem tehetnek magukért, számukra addig nem elérhető Sion. Ki kell azonban hangsúlyozni, hogy ez senkit ne tévesszen meg, vagy senki ne keverje össze, az un. „helyettesítési teológiával”. Testületileg csak egyetlen Izrael létezik. **Az egyház nem helyettesíti Izraelt, hanem annak részévé lett téve, be lett oltva abba akkor, amikor eljött Izrael számára az ígéretek megvalósulásának ideje és Izrael szellemi néppé vált.** Izrael választottai és a Krisztus vére által „közel hozott” az Izrael polgárjogát elnyerő, és az egykori pogányok között leomlott a fal, egyé lették téve, polgártársakká lettek Isten házában, ami az a szegletköre épült szellemi templom, amelyben egymásra illesztett kövekként állnak, s akikben Isten Szelleme lakozik (*Eféz. 2:11-22*). Bibliailag, így Izrael ezen állapotában a Sionhoz, s annak királyához tért igazakat jelenti, aminek már részét képezik a beoltott pogányok is. Ez Isten szent Izráelje (*Gal. 6:16*). Mert „*nem a testi származás szerinti utódok Isten gyermekei, hanem az ígéret gyermekeit nevezik utódoknak*”. A „természetes fiak” nagyobb része viszont le lett metszve, „*hiszen nem mindenki izraelita, aki Izraeltől származik*” (*Róm. 9:6*). A hit teszi a természetes izraelitát és a beoltott pogányt igazzá, és Isten szellemi népévé. E két elem egyé lett téve Krisztusban (lásd még az **Izrael titka** című írást), és mivel a továbbiakban Isten velük dolgozik, általuk végzi munkáját ma a földön, ők képviselik Siont.

Az Istentől hitetlenségük miatt megkeményített, kábulatba ejtett, vakká tett és vakká lett, a szövetségtől elvágott és ideiglenesen kitagadott, átok alá szorított természetes izraelitáktól – s ez a nagy többségüket jelenti – el lett ragadva az Isten országa, és azok kezébe adatott, akik méltóbbak arra, mert meghozzák gyümölcseit. Mindezeket már a legnagyobb próféta, Jahosúa tettei is felvázolták és példázatai is ismertették, ahogy azok a *Máté 21.* fejezetében le lettek jegyezve.

Máté 21 – Sion királya, a fügefafa megátkozása és a gyilkos szőlőművesek

A politikai cionizmust kiszolgáló keresztény cionisták egy gyakran használt érve, a *Máté 24:32* verse, fügefafa virágzásáról szóló prófécia:

Máté 24:32-33 ³²A fügefától tanuljátok el ezt a példázatot. Ha a fügefafa ága kizsendül, és levelek hajtanak ki rajta, tudjátok, hogy közel a nyár. ³³**Igy** akkor is, amikor mindezeket beteljesedni látjátok, tudni fogjátok, hogy közel van ő már a küszöbön.

Szerintük a cionista Izrael államának létrejötte jelenti a fügefa virágzását. Csakhogy Krisztus a fügefa virágzását annak példájaként hozta fel, hogy amikor az általa korábban vázolt események beteljesednek, akkor ÚGY, vagyis akként lesz tudható visszatérésének közelsége. Amikor a fügefa virágzik, akkor jön a nyár. Amikor Máté 24-ben felsorolt jelek beteljesednek, akkor jön a Messiás. Minek kell beteljesedni? Azoknak az apokaliptikus eseményeknek, amelyeket a fejezet korábbi verssoraiiban felsorolt.

A *Máté 21.* fejezetének látszólagosan különböző történetei egy rendkívül összehangolt képet festenek, ami teljes összhangban van mindazzal, amiket Pál apostol a Rómaiakhoz írt levelének 11. fejezetében felvázolt. A 21:1-5 versekben Jahósua beteljesített egy próféciaát, amikor számárháton **Sion királyaként vonult be Jeruzsálembe:**

Máté 21:5 Mondjátok meg Sion leányának (Izrael igazainak): **Nézd, királyod érkezik** hozzád szelíden, számárháton, járomba tört állat csikóján ülve.

Elközeledett az Isten királysága, és megjelent annak királya, aki a prófeciákból ismert Sion felkent királya! Jahósua ezután megtisztította a templomot, kiostorozta onnan a pénzváltókat és zsibárosokat. Tisztában kell lennünk azzal, hogy ez az esemény a pészah ünnepre való előkészületi időben történt és így mélyebb üzenete van az igaz hitet illetően. A pészah komoly előkészületeket és önvizsgálatot kívánt, hiszen az ünnep Izrael megváltását jelképezi. Krisztus kihajtotta az Isten templomából a tiszteletleneket és gonoszokat, hogy a szentély tisztán várja a szellemben szolgálók közösségét. Ezután csodákat tett a nép között (*20:12-15*), érzékeltetve az Isten királyságának áldásait.

Ezt követi a fügefa megátkozásának története, amit a *Máté 21:18-21* verseiben olvashatunk:

Máté 21:18-19 ¹⁸Amikor korán reggel a város felé ment, megéhezett. ¹⁹Meglátott egy fügefát az út mellett, odament, de semmit sem talált rajta, csak levelet. Ekkor így szólt hozzá: „Ne teremjen rajtad gyümölcs soha többé!” És hirtelen elszáradt a fügefa.

Ezt az eseményt Márk evangéliuma is bemutatja, ahol azonban kiegészül egy további apró, de fontos részlettel: Krisztus nem talált a fán gyümölcsöt, „*mert nem volt még a fügeérés ideje*” (*Márk 11:13*). Miképp várhatta el Krisztus, hogy olyan érett gyümölcsöt találjon, ami még nem is érhetett meg akkor? Sőt, még meg is átkozta a fát amiatt, hogy nem hozott gyümölcsöt idejekorán. Miért? Mert ez a rossz fügefa a judaizmust jelképezte, ami, mivel nem hozta meg gyümölcseit ki lett szárítva. Azonban, mint azt láttuk, maga Isten hozta úgy, hogy elesésük

gazdagságot hozzon a világnak. Ennél fogva, s ennek teljes tartalmán át, a terméketlenséget a lemetszett izraeliták számára hozta el.

A fának nem volt ebben szava, az sem volt mentségére, hogy még nem volt itt az ideje az érésnek. Megtagadták a Messiást és az új szellemi szövetséget, mert Isten terve szerint ideiglenesen erre adattak, addig, „*amíg a pogányok teljes száma bemegy*” (Róm. 11:25) Sionba. Jahósua azért átkozta meg a fügefát, mert az ószövetségi judaizmus, amit jelképezett, már nem hozott, és nem is hozhat gyümölcsöt többé, még akkor sem, ha annak bizonyos külső látszatát („leveleit”) mutatta. Amíg pedig nem jön el az ideje Izrael megtérésének a Messiás visszatérésekor, addig nem jön el az ideje annak, hogy méltó gyümölcsöket hozzanak Krisztusban. Ez csakis az Olajfába való visszaoltásukkor, a Messiás uralma alatt valósul meg, amikor számukra is elérhető lesz a teljességre jutás Sionban (lásd a **Virágzik-e már a fügefa?** című írást). Az egyedüli elfogadható jó gyümölcsök egyetlen forrásból, a Krisztusból származnak a Szent Szellem által:

János 15:1-2 ¹Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda. ²Azt a szőlővesszőt, **amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi;** és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.

Akik nem szellemben és igazságban szolgálják Istent, s akik nem Krisztusban teremnek gyümölcsöt, azok lemetszettek, s a fügefa kiszáradásának pontosan ez volt az oka. A fejezet nyilvánvaló kontextusa ellenére sokan megpróbálják elvitatni, hogy itt a fügefa az Júdára utal. Az apostoli kereszténység és a korai egyház azonban ezt pontosan így tanította:

„Mert az Isten Fia mindenkor ugyanaz. Azoknak, **akik hisznek őbenne**, megadja az [élő] vizek forrását (Jn. 4:14) az örök életre, de a gyümölcstelen fügefát azonnal kiszárítja.”
Ireneusz, Eretnekek ellen, 4:36:4

A fejezetet a „gyilkos szőlőművesek” példázata zárja le, ami a *Máté 21:33* versével kezdődik. Krisztus tömören felvázolta Izrael hitszegő történelmét, a próféták állandó üldöztetését és elpusztítását:

Máté 21:33 ³³Volt egy gazda, aki szőlőt telepített. Bekerítette sövényvel, belül pedig sajtót ásott és őrtornyot épített. Aztán bérbe adta a szőlőműveseknek, és elment idegenbe. ³⁴Amikor eljött a szüret ideje, elküldte szolgálait a szőlőművesekhez, hogy szedjék be a termést. ³⁵Ám a szőlőművesek nekiestek a szolgálknak. Az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat megkövezték. ³⁶Erre más szolgálakat küldött, többet, mint először, de ezekkel is úgy bántak.

Ezután Krisztus rámutatott arra, amit aztán gonosz szándékból vele, az Isten Fiával is megtettek, azzal a szándékkal, hogy elragadják, magukévá tegyék az ő örökségét (voltaképpen irigységből, amit több helyen is jeleztek Júda felső vezetőivel kapcsolatban. pl.: *Mát. 27:18; Mk. 15:10; Apcs. 5:17*):

³⁷Végül a fiát küldte el hozzájuk, mert azt gondolta: A fiamat csak megbecsülik. ³⁸De amikor a szőlőművesek meglátták a fiút, így biztatták egymást: Itt az örökös! Gyertek, **öljék meg, és mienk lesz öröksége.** ³⁹Nekiestek, kidobták a szőlőből és megölték.

Krisztus öröksége a népek fölötti uralom Sionban. Ezt az örökséget a világosság angyalaként mutatkozó Sátán kívánja elragadni, valamint azok, akiket ő ihlet ugyan erre a tetre!

A továbbiakban pedig a gonosz nemzedék büntetése kerül bemutatásra, valamint az a fontos tény, hogy az Isten királysága, illetve a nemzetek közt végzett munkája méltóbb munkások kezébe fog kerülni, mivel Júda elvetette a Sionban lerakott Szeletkövet és átkot hozott magára:

⁴⁰Amikor majd megjön a szőlő ura, vajon mit tesz a szőlőművesekkel?" ⁴¹„A gonoszokat a gonoszok sorsára juttatja, szőlejét pedig más bérlőknek adja ki bérbe, akik idejében beszolgáltatják a termést.” ⁴²Erre Jézus azt kérdezte: Sose olvastátok az Írásban: „**A kő, amelyet az építők elvetettek, (Sion) szegletkövé lett.** JHVH tette azzá, s ez csodálatos a szemünkben.” ⁴³**Ezért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten királyságát, s olyan nép kapja meg, amely megtermi gyümölcsét.** ⁴⁴Aki erre a kőre esik, összezúzza magát, s akire rázuhan, azt szétmorzsolja.” ⁴⁵**E hasonlatokat hallva a farizeusok és az írástudók megértették, hogy róluk beszélt.**

Sion, Isten királysága, annak földi munkája, ki lett ragadva a mihaszna Júdából és azok kezébe lett adva (első körben a galileai benjaminiták, majd a nemzetek), akik örömeiket lelik abban, és Sionhoz méltó gyümölcsöket hoznak. A Róma levélből és a próféciák hosszú sorából tudjuk azt, hogy ez az állapot addig tart, amíg az egyház teljes számban elnyeri az üdvösséget és a nagy nyomorúságot túlélő izraeliták maradéka megtér a visszatérő Messiáshoz, Jahósuához. Amíg Izrael és Júda nem tér meg, addig hiábavaló minden próbálkozásuk, mert *„ha nem JHVH építi a házat, a munkások hiábavalóan munkálkodnak” (Zsolt. 127:1).*

A bibliai Sion vs. az okkult töltetű, politikai cionizmus – a fogalmak tisztázása

Ennek megfelelően a magyar nyelvű Szentírásban nem leljük fel a „Sionizmus” kifejezést, csak Sion-t, és ennek nyomós oka van. Ahogy a politikai cionizmus esetében sem váltják fel a Ciont

Sionra. Az izmusok ugyanis különböző, emberi eszme szülte politikai, világnézeti, ideológiai, stb. irányzatokat jelölnek. Ahhoz, hogy megértsük a keresztény cionizmust, először meg kell értenünk magának a cionizmusnak az eredetét és a szellemiségét. Erre konkrétan a sorozat II. részében kerül majd sor, de már itt szükséges a fogalmak tisztázása. Ebben a tanulmányban határozott különbséget teszünk a bibliai Sion és a szekuláris, politikai töltetű Cion kifejezések között. Ennek oka az, hogy a két névváltozat nem csupán a fordítási variációk eredménye, hanem olyan adott értelemmel, vagy „jelentéstöltettel” bíró kifejezések, amelyek teljesen ellentétes ideákat, fogalmakat takarnak. Mindez nyilvánvalóvá fog válni az alábbiakban. A bibliai szóhasználatban Sion határozottan a választottak, a hűségesek és igazak osztályrésze, amíg a politikai cionizmus által létrehozott Cion kizárólag egy **emberi ideológia** és emberi erőfeszítések által megvalósított **izmus**, - **e szó definíciójának pontos értelme szerint.**

A Magyar Értelmez Szótár szerint az *izmus* főnév jelentése „*modern, a hagyományossal szembeforduló művészeti, irodalmi, eszmei, stb. irányzat.*” Az -izmus főnévképző pedig - főleg idegen szavakban fordul elő, eszme, áramlat, irányzat megnevezésére. De lehet társadalmi, politikai rendszer vagy helyzet és állapot megnevezése is. A Magyar Nyelv Szóvégmutató Szótára száznegyvennyolc különböző izmust sorol fel, **s ezek mindegyike kivétel nélkül az emberi eszme vagy alkotás szüleményei.** A köznyelvben a legismertebb és leggyakrabban emlegetett izmusok: a fasizmus, a kommunizmus, a szocializmus, a náciizmus és a cionizmus, habár a sort még folytathatnánk. Vitathatatlan tény, hogy minden izmus egy vagy több személy nevéhez kötődik. Pl. a kommunizmus eszmei szülőatyái: Moses Hess, Marx Károly és Engels Frigyes volt. A cionizmus „atyjaként” pedig általában Herczl Tivadart nevezik meg. De ha „**az izmus egy, a hagyományossal szembeforduló irányzat**”, akkor mivel fordul szembe a cionizmus? Erre a válasz: A Szentírásban lefektetett értékekkel, ígéretekkel az izraelita nép választottságával járó felelősséggel, elvárásokkal, az isteni hatalommal és renddel.

Az izmus szó definíciójának értelmében, bibliai szempontból nem létezik pl. krisztusizmus, vagy keresztényizmus, sőt, valójában még judaizmus sem, hiszen az Ószövetség rendtartása nem azonos a farizeusok által létrehozott, és később a rabbik által továbbfejlesztett judaizmussal. Nem beszélve a *humanizmus*-ból fakadó politikai mozgalmakról. Az Isten terve, akarat és munkájának fázisai soha nem az emberi eszme által alkotott irányzatokban nyilvánulnak meg, és valósulnak meg, hanem egyedül az Isten akaratára és Szellemére által:

Zakariás 4:6 ... Nem hatalommal, és nem erővel, hanem az én Szellememmel! – mondja a Seregek JHVH-ja.

Amikor az Isten által vezetett ember hittel reagál a Szent Szellem vezetésére, s e Szellem erejében véghezviszi annak akaratát, akkor az Isten munkája valósul meg bennünk, emberi eszközökben. Minden, ami nem a Szellem vezetéséből fakad, az hiábavaló, s ami nem hitből való az bűn (*Róm. 14:23*). Még Isten szellemi népének, választottainak is naponta kell megvizsgálniuk önmagukat, hogy a hitben élnek-e, vagy eltávolodtak attól? (*2Kor. 13:5*)

Az izmusok mögött e világ istene, Sátán áll, ő az, aki céljainak megfelelően inspirálja és ihleti a neki szolgálókat, hogy általuk befolyásolja a történelmet és az emberiség sorsát. Az izmusok abból a célból jöttek létre, hogy az emberiség változtasson a sorsán, jobbá tegye azt, az Isten útjaitól eltérő módon. Az izmusok rettenetes gyümölcsei pedig bizonyosságot tesznek azok eredetéről, Isten nem izmusok által munkálkodik a földön, hanem szövetségek keretein belül. Mindent, amit a vele kötött szövetségekről, (az ábrahámi, az ó és új szövetségekről) azok feltételeiről, a helyes életvitelről, a jóról és rosszról stb. tudnunk kell, azt elérhetővé tette számunkra a Szentírásban. Nem emberi ideológiák, izmusok felhasználásával, - márpedig a politikai cionizmus pontosan ebbe a kategóriába tartozik. Szellemének vezetése nem az izmusok világába visz bennünket, hanem Fiához, Sion királyához, és a hithez, az Isten tökéletes akaratára szerinti, hitből való jó cselekedetekhez.

Amikor a bibliai Sion-t említő ígeréseket megvizsgáljuk, egy határozott képet kapunk. A Szentírásban Sion, illetve Isten hegye, következetesen úgy van felvázolva, hogy az nem csupán egy lokációt, hanem egyben egy állapotot is jelent: Az Isten uralma, Szelleme által vezetett, törvényeit megélt ember helyét és állapotát, röviden az Isten országolásában való részvételt.

Összefoglaló elemzés

Mit jelképez Sion? Az Isten uralmát, országát, fennhatóságát népe fölött. Ki uralkodik Sionon? Jahósua, a Felkent. Uralma alá tartoznak-e azok, akik megtagadták, megvetik a Krisztust, mint Sion (Isten által Felkent) királyát? Nem! Isten szent hegyére, Sionra, léphet-e bárki, amíg konokságban él? Nem! Kik tartózkodhatnak Isten szent hegyén? Erre a kérdésre a zsoltáros adja meg a „bibliai sionizmus” híveinek ismérveit:

Zsolt. 15:1-5 Dávid zsoltára. JHWH, **ki lehet sátrának vendége, ki tartózkodhat szent hegyeden [a Sionon]?² Az, aki feddhetetlenül él, törekszik az igazságra, és szíve szerint igazat szól; ³nyelvével nem rágalmaz, nem tesz rosszat felebarátjával, és nem hoz gyalázatot rokonára. ⁴Megvetéssel néz az alávalókra, de tiszteli azokat, akik JHWH-t félik. Esküjét nem vonja vissza, ha kárt vall is. ⁵Nem adja pénzét uzsorára, és nem hagyja magát megvesztegetni az ártatlan rovására. Aki ezeket teszi, nem tántorodik meg soha.**

Megfelelnek-e a politikai cionizmus követői a fenti elvárásoknak? A válasz természetesen egy határozott NEM, így a politikai cionizmus nem az isteni rend részét képezi, nem hivatkozhat arra.

A fenti sorokban a feddhetetlenséget annak bibliai értelmében kell értelmezni, ami azt jelenti, hogy az ember egy Istennel megkötött, érvényben lévő szövetség keretein belül bizonyul hűnek, azaz feddhetetlennek JHVH félelmében és szolgálatában. Röviden, a tökéletes isteni mérce a szeretet törvénye szerint, nem pedig holmi gyalgó emberi elgondolás szerint valósul meg.

A cionisták feddhetetlenek e téren? Tisztelik-e azokat, akik JHVH-t félik? (a Felkentet, vagy az ő igaz híveit) Modern Izrael nagyrészt az uzsorakamat koronázatlan királyainak, a Rothschild és egyéb zsidó bankároknak a finanszírozásából, valamint istentelen politikusok, politikai intrikái által alakult meg. Sionon tartózkodik-e az, aki „esküjét visszavonta” (a szövetséget megtagadta)? Nem. Ezért is figyelmeztet az apostoli tanítás a következőkre:

1Tesszaloniki 2:14-16 ¹⁴Mert ti, testvéreim, követői lettetek Isten júdeai egyházainak, amelyek Krisztus Jézusban vannak. Ti ugyanazt szenvedtétek el saját népetektől, amit ők a zsidóktól, ¹⁵akik Urunkat, Jézust és a prófétákat is megölték, minket pedig üldöznek, ezért az **Isten előtt nem kedvesek, és az embereknek is ellenségei.** ¹⁶Akadályoznak bennünket, hogy a pogányoknak ne hirdessük az evangéliumot az üdvösségükre. **Így betelik egyszer s mindenkorra bűneik mértéke, s már rajtuk is az Isten haragja, végérvényesen.**

Sionnak megvan az Isten által kirendelt királya: Jahosúa haMessiah. Akik e királyság alárendeltjei, azok a bibliailag igaz és korrekt „sionisták.” Akik nem fogadják el őt királyként, azok nem tartoznak Sionhoz. A politikai cionizmusnak Jahosúa nem a királya, és mivel nem királya, nem építője és nem támogatója annak. Tegyük hozzá, hogy az ő igaz hívei sem lehetnek.

Joél. 3:5 Aki segítségül hívja JHVH nevét, az megmenekül, mert Sion hegyén és Jeruzsálemben lesz a menedék – amint megmondta JHVH – a menekültek számára, akiket meghív JHVH.”

Izrael és a világ egésze számára Isten Sionja akkor lesz oltalom, amikor Jeruzsálemet **JHVH uralja, s megmenekülnek azok, akiket meghív JHVH (az új szövetség által).** Csak a nagy nyomorúságból való megmenekülésük **után** kiálthatják az izraeliták: „*Rajta! Menjünk fel a Sionra, JHVH-hoz, a mi Istenünkhöz!*” (Jer. 31:6) Ez a prófécia a végidőkben történő helyreállításukkor fog megvalósulni, s ezt számos további prófécia is alátámasztja, amelyeket az írás III. részében fogunk részletesebben elemezni. Amikor Izrael hazatér, Istenünkhöz, és az ő Sionjához térnek vissza. Az istentelen cionizmus akkor szégyenükre lesz.

A politikai cionizmus Cion-ja messze több mint egy célt tévesztett megnevezés. Cion az anti-Sion, mivel megtagadja annak Szegletkövét, s az igaz helyébe kíván felépíteni egy más országlást, egy hamis Siont. Cion egy sátáni hamisítvány, egy „ellenországás”, amely élére egy „ellen király” – az antikrisztus – áll, hogy istenné kiáltsa magát. *„Megjelenését a sátán erejéből mindenféle feltűnő tett, jel és hamis csoda kíséri, **meg mindenféle gonosz csábítás is.**”* (2Tessz. 2:9) Ez az írás II. részében lesz részletesen kifejtve.

Amikor a tanítványok megkérdezték a megdicsőült Jahósuát: *„Uram, nem ebben az időben állítod fel újra a királyságot Izráelnek?”* ⁷*Így válaszolt: „Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyek az Atya a maga hatalmába helyezett. ⁸Ellenben erők kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.”* (Ap.Csel. 1:6-) Istené a helyreállítás és annak pontos ideje, a szenteknek meg van a maguk feladata, azzal kell foglalatzkodniuk. Az Isten országáról kell tanúskodnunk – ha kell Jeruzsálemben és Júdeában, - nem amellet a politikai cionizmus mellett, amely ki kívánja ragadni Isten kezéből a helyreállítást, annak idejét és módját.

